

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/1995

af 21. november 2019

om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽³⁾ som ændret ved Rådets direktiv (EU) 2017/2455 ⁽⁴⁾ foreskriver, at når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler formidler fjernsalg af varer indført fra tredjelandsområder eller tredjelande i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, eller levering af varer i Fællesskabet fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, til en ikkeafgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer. Da nævnte direktiv opsplitter en enkelt levering i to leveringer, er det nødvendigt at fastslå, hvilken af disse leveringer forsendelsen eller transporten af varerne skal henføres til for at bestemme leveringsstedet korrekt. Det er også nødvendigt at sikre, at afgiftspligten for disse to leveringer indtræder samtidig.
- (2) Eftersom en afgiftspligtig person, der ved hjælp af en elektronisk grænseflade formidler levering af varer til ikkeafgiftspligtige personer i Fællesskabet, i overensstemmelse med eksisterende regler kan fradrage merværdiafgiften (moms), der er betalt til leverandører, der ikke er etableret i Fællesskabet, er der risiko for, at sidstnævnte ikke betaler moms til skattemyndighederne. For at undgå denne risiko bør leveringen fra den leverandør, der sælger varer ved hjælp af en elektronisk grænseflade, fritages for moms, mens leverandøren bør indrømmes ret til at fradrage den indgående moms, som denne har betalt i forbindelse med køb eller indførsel af varerne. Til dette formål bør leverandøren altid være registreret i den medlemsstat, hvor han erhvervede eller indførte disse varer.

⁽¹⁾ Udtalelse af 14.11.2019.

⁽²⁾ Udtalelse af 15.5.2019.

⁽³⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7).

- (3) Endvidere kan leverandører, som ikke er etableret i Fællesskabet, og som gør brug af en elektronisk grænseflade til at sælge varer, opbevare lagre i flere medlemsstater og kan i tillæg til fjernsalg af varer inden for Fællesskabet levere varer fra dette lager til kunder i samme medlemsstat. I øjeblikket er disse leveringer ikke omfattet af særordningen for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten. For at mindske den administrative byrde bør de afgiftspligtige personer, der formidler levering af varer til ikkeafgiftspligtige personer i Fællesskabet ved hjælp af en elektronisk grænseflade, som anses for at have modtaget og leveret varerne selv, også have mulighed for at anvende denne særordning til at angive og betale moms for de indenlandske leveringer.
- (4) For at sikre konsistens med hensyn til betaling af moms og importafgifter ved indførsel af varer bør fristen for betaling af moms ved indførsel til toldmyndighederne, når særordningerne for angivelse og betaling af moms ved indførsel anvendes, afstemmes med reglerne for told i artikel 111 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽⁵⁾.
- (5) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽⁶⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (6) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I afsnit V, kapitel 1, afdeling 2, indsættes følgende artikel:

»Artikel 36b

Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varer i overensstemmelse med artikel 14a, henføres forsendelsen eller transporten af varerne til den levering, der er foretaget af denne afgiftspligtige person.«

- 2) Artikel 66a affattes således:

»Artikel 66a

Uanset artikel 63, 64 og 65 vil afgiftspligten for leveringen af varer fra en afgiftspligtig person, der anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med artikel 14a, og for leveringen af varer til denne afgiftspligtige person indtræde, og afgiften forfalde på det tidspunkt, hvor betalingen er accepteret.«

- 3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 136a

Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, fritager medlemsstaterne leveringen af disse varer til denne afgiftspligtige person.«

- 4) Artikel 169, litra b), affattes således:

»b) hans transaktioner, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 136a, 138, 142 eller 144, artikel 146-149, artikel 151, 152, 153 eller 156, artikel 157, stk. 1, litra b), artikel 158-161 eller artikel 164«

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

5) Artikel 204, stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne må dog ikke anvende den i andet afsnit omhandlede mulighed på afgiftspligtige personer som defineret i artikel 358a, nr. 1, som har valgt særordningen for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet.«

6) Artikel 272, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) afgiftspligtige personer, som ikke foretager nogen af de i artikel 20, 21, 22, 33, 36, 136a, 138 og 141 omhandlede transaktioner«

7) Overskriften til afsnit XII, kapitel 6, affattes således:

»Særordninger for afgiftspligtige personer, der leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer eller udfører fjernsalg af varer eller visse indenlandske leveringer af varer«

8) I afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, affattes overskriften således:

»Særordning for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, for leveringer af varer inden for en medlemsstat ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten«

9) Artikel 369a affattes således:

»Artikel 369a

I denne afdeling og med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser forstås ved:

- 1) »en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten«: en afgiftspligtig person, som har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet eller har et fast forretningssted i Fællesskabet, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted inden for forbrugsmedlemsstatens område
- 2) »identifikationsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis han ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted.

Hvis en afgiftspligtig person, som ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, men har mere end ét fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemsstaten den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af denne særordning. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

Når en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet og ikke har noget fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemsstaten den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes. Hvis det er i mere end én medlemsstat, at forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes, skal den afgiftspligtige person angive, hvilken af de pågældende medlemsstater der er identifikationsmedlemsstaten. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

3) »forbrugsmedlemsstat«: en af følgende:

- a) i tilfælde af levering af ydelser den medlemsstat, hvor leveringen anses for at finde sted i henhold til afsnit V, kapitel 3
- b) i tilfælde af fjernsalg af varer inden for Fællesskabet den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes
- c) i tilfælde af levering af varer foretaget af en afgiftspligtig person, der formidler disse leveringer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat, denne medlemsstat.«

10) Artikel 369b affattes således:

»Artikel 369b

Medlemsstaterne tillader følgende afgiftspligtige personer at gøre brug af denne særordning:

- a) en afgiftspligtig person, der udfører fjernsalg af varer inden for Fællesskabet

- b) en afgiftspligtig person, der formidler levering af varer i henhold til artikel 14a, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af de leverede varer påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat
- c) en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, og som leverer ydelser til en ikkeafgiftspligtig person.

Denne særordning finder anvendelse på alle de varer eller ydelser, der leveres i Fællesskabet af den pågældende afgiftspligtige person.»

11) Artikel 369e, litra a), affattes således:

»a) hvis han meddeler, at han ikke længere foretager leveringer af varer og ydelser omfattet af denne særordning.«

12) Artikel 369f affattes således:

»Artikel 369f

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, indsender elektronisk til identifikationsmedlemsstaten en momsangivelse for hvert kalenderkvartal, uanset om der er foretaget leveringer af varer og ydelser omfattet af denne særordning. Momsangivelsen indgives inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.»

13) Artikel 369g, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

»1. Momsangivelsen skal indeholde momsregistreringsnummeret omhandlet i artikel 369d og for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor der skal svares moms, den samlede værdi uden moms, de gældende momssatser, det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser og det samlede skyldige afgiftsbeløb for følgende leveringer omfattet af denne særordning, der er foretaget i afgiftsperioden:

- a) fjernsalg af varer inden for Fællesskabet
- b) leveringer af varer i henhold til artikel 14a, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af disse varer påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat
- c) leveringer af ydelser.

Momsangivelsen skal også indeholde ændringer, som vedrører tidligere afgiftsperioder, jf. denne artikels stk. 4.

2. Hvis varerne forsendes eller transporteres fra andre medlemsstater end identifikationsmedlemsstaten, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi uden moms, de gældende momssatser, det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser og det samlede skyldige afgiftsbeløb for følgende leveringer omfattet af denne særordning for hver enkelt medlemsstat, som sådanne varer forsendes eller transporteres fra:

- a) fjernsalg af varer inden for Fællesskabet bortset fra sådant salg udført af en afgiftspligtig person i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2
- b) fjernsalg af varer og leveringer af varer inden for Fællesskabet, hvis forsendelsen eller transporten af disse varer påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat, udført af en afgiftspligtig person i henhold til artikel 14a, stk. 2.

For de leveringer, der er omhandlet i litra a), skal momsangivelsen også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, der er tildelt af hver enkelt medlemsstat, som sådanne varer forsendes eller transporteres fra.

For de leveringer, der er omhandlet i litra b), skal momsangivelsen også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, der er tildelt af hver enkelt medlemsstat, som sådanne varer forsendes eller transporteres fra, hvis et sådant foreligger.

Momsangivelsen skal indeholde de i dette stykke omhandlede oplysninger opdelt efter forbrugsmedlemsstat.

3. Når den afgiftspligtige person, der leverer tjenester omfattet af særordningen, har et eller flere faste forretningssteder i en anden medlemsstat end identifikationsmedlemsstaten, hvorfra der leveres ydelser, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi uden moms, de gældende momssatser, det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser og det samlede skyldige afgiftsbeløb for sådanne leveringer for hver medlemsstat, hvor den pågældende har et forretningssted, tillige med dette forretningssteds momsidentifikationsnummer eller momsregistreringsnummer, fordelt efter forbrugsmedlemsstat.»

14) Artikel 369zb, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne skal kræve, at den i stk. 1 omhandlede moms betales månedligt inden for den frist, der gælder for betaling af importafgifter.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2020 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2021.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. november 2019.

På Rådets vegne
H. KOSONEN
Formand
